

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 655/2024-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Nt/22/2024-50 z 1. augusta 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1Tos/92/2024-80 z 10. októbra 2024 takto

rozhodol:

- Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2024 domáha preskúmania rozhodnutí všeobecných súdov o jeho návrhu na povolenie obnovy konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 2T/28/2021.
- Z príloh k podaniu sťažovateľa je zrejmé, že bol v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 2T/28/2021 odsúdený trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 25. mája 2021 právoplatným 10. júna 2021 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou taktiež 2 roky. Okresný súd uznesením sp. zn. 2T/28/2021 z 8. novembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 4To/3/2024 z 18. januára 2023 rozhodol o neosvedčení sa sťažovateľa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
- Sťažovateľ sa domáha preskúmania uznesenia okresného súdu č. k. 4Nt/22/2024-50 z 1. augusta 2024 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 1Tos/92/2024-80 z 10. októbra 2024, ktorými bol zamietnutý jeho návrh na obnovu konania podaný podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý

však obsahovo podal z dôvodu jeho snahy o revíziu uznesenia okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 8. novembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 4To/3/2024 z 18. januára 2023 o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov. Sťažovateľ ako odsúdený namietal, že (i) o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia bolo rozhodnuté len na podklade jeho priestupkov, (ii) poukázal na zlú sociálnu situáciu svojej rodiny, ktorá trpí z dôvodu straty živiteľa, a (iii) len všeobecne žiadal celkovú nápravu svojho odsúdenia trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 25. mája 2021 právoplatným 10. júna 2021.

4. Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nemajetnosti, o čom predložil aj čestné prehlásenie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že sťažovateľ bol o náležitostiach ústavnej sťažnosti poučený listom ústavného súdu č. k. Rvp 2943/2024-3 zo 7. novembra 2024 vrátane podmienok na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Následne sťažovateľ predložil ústavnému súdu svoje podanie ako ústavnú sťažnosť, ktorá sa týka rozhodovania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý je charakterizovaný v odseku 3 tohto odôvodnenia.

7. Ústavný súd v prvom rade prízvukuje, že inštitút obnovy konania predstavuje zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, keďže umožňuje príslušnému orgánu verejnej moci znovu konať a rozhodovať vo veciach, ktoré už boli právoplatne rozsúdené. Obnova konania slúži predovšetkým na nápravu nesprávnych skutkových zistení na základe nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní použiť (II. ÚS 161/2012, IV. ÚS 578/2020). V konaní o povolenie obnovy konania (*iudicium rescindens*) podľa Trestného poriadku príslušný všeobecný súd nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než ktoré bolo skôr vydané. Rovnako tak nie je účelom konania o povolenie obnovy konania posudzovať vinu odsúdeného (III. ÚS 406/2014, II. ÚS 111/2015).

8. Konanie o povolenie obnovy konania teda pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu. Súd tak najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania (§ 399 ods. 1 Trestného poriadku), ďalej sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdí Trestným poriadkom predpokladané dôvody na povolenie obnovy konania,

a konečne skúma odôvodnenosť návrhu, t. j. či sú uvádzané skutočnosti a dôkazy spôsobilé na to, aby bolo v obnovenom konaní možné dosiahnuť iné rozhodnutie vo veci (§ 394 Trestného poriadku; II. ÚS 111/2015).

9. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že konanie o obnove konania neslúži ani na prieskum právoplatného rozhodnutia o vine odsúdeného (na to slúži dovolacie konanie), ktoré v okolnostiach sťažovateľovej veci predstavuje trestný rozkaz okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 25. mája 2021 právoplatný 10. júna 2021, rovnako (a ani z hľadiska primárneho predmetu posudzovania) sa netýka prieskumu rozhodnutí týkajúcich sa výkonu podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, čo v okolnostiach sťažovateľovej veci predstavuje uznesenie okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 8. novembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 4To/3/2024 z 18. januára 2023 o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý v súčasnosti aj vykonáva. V tomto smere krajský súd v uznesení č. k. 1Tos/922024-80 z 10. októbra 2024 správne sťažovateľovi pripomenul, že *«v pôvodnom konaní odsúdený riadny opravný prostriedok proti trestnému rozkazu vydanému súdom I. stupňa nepodal, čím sa vzdal možnosti prejednávania jeho trestnej veci verejne na hlavnom pojednávaní s možnosťou navrhnutia niektorého z alternatívnych trestov, ktorých sa domáha v konaní o povolenie obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Primárnym účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava rozhodnutí, ktoré sú nesprávne z dôvodu, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení, práve v dôsledku nezohľadnenia dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych. Účelom konania o povolení obnovy konania nie je ani prerušenie výkonu trestu odsúdenému, resp. zmiernenie trestu a uloženie „všetkých“ alternatívnych trestov.»*. Sťažovateľ si mylí odpor proti trestnému rozkazu, ktorý nepodal, so sťažnosťou proti uzneseniu o výkone skôr podmiennečne odloženého trestu, ktorú podal.

10. Taktiež krajský súd správne poukázal na to, že k revízii odsúdenia sťažovateľa, ku ktorému došlo trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 25. mája 2021 právoplatným 10. júna 2021, nie je možné v konaní o obnove konania pristúpiť ani na podklade nálezu ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024 z 3. júla 2024, ktorým bola preskúmaná súladnosť prijatej rozsiahlej novelizácie Trestného zákona s ústavou, pričom táto novelizácia sa stala účinnou až po právoplatnom odsúdení sťažovateľa (čo je podstatné), a to v rozsahu, ktorý ústavný súd neposúdil ako nesúladný s ústavou.

11. Právomoc súdu v konaní o obnove konania nie je daná ani (i) poukazom sťažovateľa na zlú sociálnu situáciu jeho rodiny/rodinných príslušníkov, rovnako (ii) ani posudzovaním dôvodnosti rozhodnutia o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadení trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený počas trvania skúšobnej doby, keďže to nie sú relevantné právne okolnosti, ktorými by sa mohol súd v konaní o obnove konania zaoberať, pričom návrh sťažovateľa (aj keď formálne podaný ako návrh na obnovu konania) sa v konkrétnych okolnostiach týkal práve rozhodovania o výkone podmiennečne odloženého trestu.

12. Z obsahu uznesenia krajského súdu č. k. 1Tos/92/2024-80 z 10. októbra 2024 je teda zrejmé, že sťažovateľ podal „*prima facie*“ nedôvodný návrh na obnovu konania (poukaz na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024, zlá sociálna situácia jeho rodiny) a domáha sa preskúmania rozhodnutí, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania v konaní o obnove konania (uznesenie okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 8. novembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 4To/3/2024

z 18. januára 2023 o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), napriek tomu sa však krajský súd venoval aj námietkam týkajúcim sa tohto rozhodovania, a to s negatívnym výsledkom vo vzťahu k uplatneným námietkam. Krajský súd zároveň vysvetlil, že predpokladom preskúmania právoplatného odsúdenia sťažovateľa v konaní o obnove konania (zavŕšeného trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2T/28/2021 z 25. mája 2021 právoplatným 10. júna 2021) je uvedenie nových skutočností alebo dôkazov súdu predtým neznámych, ktoré samy osebe alebo v spojení s dôkazmi a so skutočnosťami už známymi môžu privodiť iné rozhodnutie vo veci, čo však sťažovateľ neurobil (také skutočnosti alebo dôkazy neprezentoval). Tým bol krajským súdom dôsledne a ústavne udržateľne vyčerpaný obsah sťažovateľovho návrhu na povolenie obnovy konania.

13. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že sťažovateľ si bezúspešne uplatňuje nárok na ochranu ústavnosti podaním ústavnej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 4Nt/22/2024-50 z 1. augusta 2024 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 1Tos/922024-80 z 10. októbra 2024.

14. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 37 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

15. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd uvádza, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

16. Vzhľadom na závery uvedené v odseku 13 tohto odôvodnenia nebola splnená druhá z uvedených podmienok, preto ústavný súd návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel bez skúmania jeho majetkových pomerov.

17. Na podklade uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde, teda z dôvodu, že návrh na začatie konania je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu